

שלבי התפתחות קבוצה עפ"י הגישה האופרטיבית

- 1. טרום מטלה**
זהו השלב הראשון.
מאופיין ע"י התנהגויות סטריאוטיפיות, תקשורת דרך פניה אל הסמכות, ציפיה דרוכה כלפי המנחה. בולטת במיוחד חרדת התקיפה.
פעולת המנחה ממוקדת ב"חימום" האווירה הקבוצתית, יצירת מסגרת נעימה יותר ומאיימת פחות, מתן מקום ליצירת תקשורת בין האנשים באופן הדרגתי, בירור ציפיות, קביעת המסגרת (ראה "אמצעי בטיחות פסיכולוגיים").
- 2. מטלה**
זהו השלב האמצעי.
הקבוצה הצליחה להתגבר על חרדות ההתחלה, והתקשורת מתנהלת בצורה חופשית אך ממוקדת. חברי הקבוצה מאפשרים לעצמם ביטויים בכל שטחי ההתנהגות (רגש, מחשבה, פעולה).
הקבוצה עובדת בעזרת המנחה, שמטלותיו העיקריות הן: סילוק מכשולי תקשורת, שמירה על המיקוד, תיחום המסגרת (כולל לוי"ז) והכוונה.
- 3. פרויקט**
זהו השלב הסיום.
הקבוצה עבדה בעזרת המנחה, והצליחה לתכנן המשך מעשי למדובר בדיונים. בולטת במיוחד חרדת האובדן. רוב חברי הקבוצה יביעו הערכה למה שנעשה במשותף, למנחה ולחברים אחרים, אך צפויות גם תגובות המבטאות קשיי פרידה, כגון: הכחשה ("למעשה לא עשינו כאן כלום....."), זילזול ("פעם הבאה אשאר בבית....."), "זה לא היה שווה.....", ותגובות אחרות.